ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ 7ης ΙΟΥΛΙΟΥ 1981 [1]

International Business Machines Corporation κατά Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων

«Ἀπόφαση περί κινήσεως διαδικασίας δυνάμει τοῦ ἄρθρου 86 τῆς συνθήκης ΕΟΚ καί γνωστοποίηση τῶν αἰτιάσεων»

Συνεκδικαζόμενες ὑποθέσεις 60 καί 190/81 R

Στίς συνεκδικαζόμενες ὑποθέσεις 60 καί 190/81 RI,

INTERNATIONAL BUSINESS MACHINES CORPORATION, Armonk, Νέα Ὑόρκη 10504, Ἡνωμένες Πολιτεῖες Ἀμερικῆς, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τούς Jeremy Lever, Queen's Counsel τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου Ἀγγλίας καί Οὐαλλίας, David Edward, Queen's Counsel τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου Σκωτίας , John Swift, Christopher Bellamy καί Nicholas Forwood, Barristers τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου Ἀγγλίας καί Οὐαλλίας καί Andrew Soundy, τοῦ γραφείου Ashurst, Morris, Crisp & Co., Solicitor παρά τῶ Supreme Court τῆς Ἀγγλίας καί τῆς Οὐαλλίας, μέ τόπο ἐπιδόσεων στό Λουξεμβοῦργο τά γραφεῖα τῆς International Business Machines of Belgium SA, 8, boulevard Royal,

προσφεύγουσα,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, ἐκπροσωπουμένης ἀπό τόν νομικό της σύμβουλο John Temple Lang καί τόν Götz zur Hausen, μέλος τῆς νομικῆς της ὑπηρεσίας, μέ ἀντίκλητο στό Λουξεμβοῦργο τόν Oreste Montalto, μέλος τῆς νομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐπιτροπῆς, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθ' ἧς,

καί

MEMOREX SA, Chaussée de la Hulpe 178, B-1170 Βρυξέλλες, ἐκπροσωπουμένης ἀπό τούς Ivo Van Bael καί Jean-François Bellis, δικηγόρους Βρυξελλῶν, μέ ἀντίκλητους στό Λουξεμβοῦργο τούς δικηγόρους Elvinger καί Hoss, 15, Côte d'Eich,

παρεμβαινούσης,

1 — Γλῶσσα διαδικασίας: ἡ ἀγγλική.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

έκδίδει τήν άκόλουθη

ΔΙΑΤΑΞΗ

Περιστατικά

I — Ἱστορικό τῆς διαφορᾶς

Στίς 19 Δεκεμβρίου 1980, ὁ γενικός διευθυντής ἀνταγωνισμοῦ ἀπηύθηνε στήν προσφεύγουσα ἐπιστολή, μέ τήν ὁποία τῆς ἐγνώριζε ὅτι (stating) ὅτι ἡ Ἐπιτροπή, ἐνεργώντας ἐπί τῆ βάσει τοῦ ἄρθρου 86 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, εἶχε ἀποφασίσει νά κινήσει ἐναντίον της τήν διαδικασία τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κανονισμοῦ 17 τοῦ Συμβουλίου τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1962 (ΕΕ Ν. 13 εἰδ. ἔκδ. 08/001, σ. 25) λόγω παραβάσεως τοῦ ἄρθρου 86 τῆς συνθήκης ΕΟΚ. Στήν ἐν λόγω ἐπιστολή ἦταν προσηρτημένη ἡ προβλεπομένη στό ἄρθρο 19 τοῦ κανονισμοῦ 17 γνωστοποίηση αἰτιάσεων. Ταυτοχρόνως, ἡ προσφεύγουσα ἐκαλεῖτο νά γνωρίσει μέχρι τίς 30 Ἀπριλίου 1981 γραπτῶς ἤ προφορικῶς τίς παρατηρήσεις της ἐπί τῶν διατυπουμένων ἐναντίον της αἰτιάσεων.

Μέ ἐπιστολή τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου 1981, ἡ IBM ἐζήτησε ἀπό τήν Ἐπιτροπή νά ἀποσύρει τήν γνωστοποίηση αἰτιάσεων καί νά διακόψει τήν διαδικασία πού ἐκινήθη ἐναντίον της ἤ, ἐπικουρικῶς, νά λάβει ὁρισμένα μέτρα πρός τόν σκοπό, κατά τήν IBM, «θεραπείας τῶν ἐλαττωμάτων ἀπό τά ὁποῖα πάσχει ἡ γνωστοποίηση αἰτιάσεων, ἄν αὐτό εἶναι δυνατόν, καί παροχῆς τῆς δυνατότητος στήν IBM νά ἀσκήσει ἀποτελεσματικῶς τό δικαίωμα ἀμύνης της». Τά μέτρα αὐτά ἔπρεπε νά συνίστανται σέ ἀποσαφήνιση τῆς θέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν περιστατικῶν καί πορισμάτων πού περιλαμβάνονται στήν γνωστοποίηση αἰτιάσεων καί σέ παραίτηση ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπό τοῦ δικαιώματος, τοῦ ὁποίου ἐπεφυλάχθη, νά διατυπώσει μεταγενεστέρως ἄλλες αἰτιάσεις.

Μέ ἐπιστολή τῆς 13ης Ἀπριλίου 1981, ἡ Ἐπιτροπή ἠρνήθη νά κάνει δεκτά τά ἐν λόγω αἰτήματα τῆς IBM. Πάντως, παρέτεινε τήν παρασχεθεῖσα γιά τήν γραπτή ἀπάντηση στήν γνωστοποίηση αἰτιάσεων προθεσμία, μέχρι τίς 31 Αὐγούστου 1981.

Γιά τίς ἀνάγκες τῆς παρούσης διατάξεως, ἡ ὑποτιθεμένη κατάχρηση δεσποζούσης θέσεως δύναται νά περιγραφεῖ ὡς συνισταμένη στό γεγονός ὅτι ἡ IBM, προκειμένου νά προστατεύσει τήν θέση της ἔναντι τῶν χαρακτηριζομένων ὡς «plug compatible manufacturers» ἐπιχειρήσεων, (κατασκευαστές περιφερειακῶν στοιχείων μέ προσαρμοζόμενα βύσματα), οἱ ὁποῖες κατασκευάζουν ὁρισμένα στοιχεῖα ἐπεξεργασίας πού δύνανται νά χρησιμοποιηθοῦν ἀπό τίς κεντρικές μονάδες ἐπεξεργασίας πού κατασκευάζει ἡ IBM, ἀκολούθησε τήν ἑξῆς πολιτική:

α) υἱοθέτησε πολιτική ἐμπορίας, ἡ ὁποία συνίσταται στήν παροχή ὁρισμένων προϊόντων, ὡς συμπληρώματος, χωρίς ἰδιαίτερη ἐπιβάρυνση (bundling), ἰδίως τῆς κυρίας μνήμης ἀποθηκεύσεως τῶν κεντρικῶν της μονάδων ἐπεξεργασίας καθώς καί τοῦ βασικοῦ software. Ὑφίσταται «bundling» ὅταν, παρέχεται ἕνα

προϊόν μαζί μέ ἕνα ἄλλο σέ ἐνιαία τιμή ἤ ὅταν ἕνα προϊόν συνδέεται ὑλικῶς καί παρέχεται μαζί μέ ἕνα ἄλλο σέ ἐνιαία τιμή,

6) ἀρνεῖται, κατά τήν ἀναγγελία νέων προϊόντων πού δύνανται νά χρησιμοποιηθοῦν μέ τίς προσαρμοζόμενες σειρές τῶν συστημάτων ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν της, νά ἀποκαλύψει λεπτομέρειες ὅσον ἀφορᾶ τίς τροποποιήσεις τῶν ἐνδιαμέσων λειτουργικῶν προγραμμάτων (interfaces). Ἄν δέ προβεῖ ποτέ σέ ἀποκάλυψη, τότε μόνο μετά τόν ἐφοδιασμό τοῦ «πρώτου καταναλωτοῦ»,

γ) ἀρνεῖται νά προμηθεύσει ὁρισμένα πολύτιμα softwares στούς χρῆστες συστημάτων ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν IBM, ἐκτός ἄν τά ἐν λόγω softwares χρησιμοποιοῦνται μέ κεντρική μονάδα ἐπεξεργασίας, κατασκευασμένη ἀπό τήν IBM, ἀσχέτως τοῦ ἄν τήν κεντρική αὐτή μονάδα ἐπεξεργασίας τήν ἐπρομήθευσε ἤ ὄχι ἡ IBM.

II — Ἔγγραφη διαδικασία

Στήν ὑπόθεση 60/81

Μέ δικόγραφο, τό ὁποῖο ἐπρωτοκολλήθη στήν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου στίς 18 Μαρτίου 1981, ἡ προσφεύγουσα ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο:

1) νά ἀκυρώσει:
   α) τήν πράξη ἤ τίς πράξεις τῆς Ἐπιτροπῆς, μέ τίς ὁποῖες ἐκινήθη ἡ διαδικασία κατά τῆς IBM, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κανονισμοῦ 17 τοῦ Συμβουλίου, καί ἐκοινοποιήθη στήν προσφεύγουσα ἡ γνωστοποίηση αἰτιάσεων καί/ἤ
   6) τήν ἴδια τήν γνωστοποίηση αἰτιάσεων, κατά τό μέτρο πού συνιστᾶ αὐτή καθ' ἑαυτή πράξη τῆς Ἐπιτροπῆς·

2) νά καταδικάσει τήν Ἐπιτροπή στά δικαστικά ἔξοδα.

Πρός ὑποστήριξη τῆς προσφυγῆς της, ἡ IBM προβάλλει, κυρίως, τρεῖς λόγους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συνοπτικῶς ὡς ἑξῆς:

1) Ἔλλειψη νομιμότητος τῶν προσβαλλομένων πράξεων λόγω μή συμμορφώσεως τῆς Ἐπιτροπῆς πρός τά ἐλάχιστα κριτήρια πού ἀπαιτοῦνται γιά μία γνωστοποίηση αἰτιάσεων. Ἡ ἔλλειψη σαφηνείας τῆς ἐν λόγω γνωστοποιήσεως καί ἡ ἀνεπάρκεια τῆς παρασχεθείσης προθεσμίας πρός ἀπάντηση δέν συμβιβάζονται πρός τίς θεμελιώδεις ἀρχές πού ἀφοροῦν τόν σεβασμό τῶν δικαιωμάτων ἀμύνης.

2) Ἔλλειψη νομιμότητος τῆς ἀποφάσεως περί κινήσεως τῆς διοικητικῆς διαδικασίας, λόγω τοῦ ὅτι ἡ ἀπόφαση αὐτή δέν ἐλήφθη ἀπό τήν ἐνεργοῦσα συλλογικῶς Ἐπιτροπή, οὔτε ἀπό ἀρχή, ἡ ὁποία εἶχε ἐγκύρως ἐξουσιοδοτηθεῖ νά τήν λάβει.

3) Ἔλλειψη νομιμότητος τῶν προσβαλλομένων πράξεων λόγω παραβιάσεως τῶν ἀρχῶν τοῦ διεθνοῦς δικαίου, δηλονότι τῆς ἀρχῆς τῆς «ἀβροφροσύνης» (Comity) ἤ τῆς μή ἐπεμβάσεως στίς ἐσωτερικές ὑποθέσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ ἀρχή αὐτή ἀποκρούει τήν ἄσκηση κοινοτικῆς ἐξουσίας σέ περίπτωση κατά τήν ὁποία, ὅπως ἐν προκειμένω, ἡ ἔνδικη συμπεριφορά ἀκολουθεῖται, κατά τό μεγαλύτερο μέρος, ἐκτός τῆς Κοινότητος καί ἀποτελεῖ, ἐπί πλέον, ἀντικείμενο δικῶν στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

Μέ δικόγραφο, τό ὁποῖο ἐπρωτοκολλήθη στήν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου στίς 10 Ἀπριλίου 1981, ἡ Ἐπιτροπή προέβαλε κατά τῆς ἐν λόγω προσφυγῆς ἔνσταση ἀπαραδέκτου δυνάμει τοῦ ἄρθρου 91 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας. Ἐζήτησε ἀπό τό Δικαστήριο νά κρίνει τήν προσφυγή ἀπαράδεκτη, χωρίς νά συνεκδικάσει τό θέμα τοῦ παραδεκτοῦ μέ τήν οὐσία καί νά

καταδικάσει τήν IBM στά δικαστικά ἔξοδα.

Μέ διάταξη τῆς 13ης Μαΐου 1981, τό Δικαστήριο ἔκανε δεκτή τήν παρέμβαση στήν δίκη τῆς ἑταιρίας βελγικοῦ δικαίου Memorex SA, ἡ ὁποία εἶχε καταθέσει ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς καταγγελία ἐναντίον τῆς IBM, πρός ὑποστήριξη τῶν αἰτημάτων τῆς καθ' ἧς.

Μέ χωριστό δικόγραφο, τό ὁποῖο ἐπρωτοκολλήθη στήν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου στίς 29 Μαΐου 1981, ἡ προσφεύγουσα ὑπέβαλε, κατ' ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων 185 καί 186 τῆς συνθήκης ΕΟΚ καί τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, αἴτηση περί λήψεως ἀσφαλιστικῶν μέτρων, μέ τήν ὁποία ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο:

1) νά ἀναστείλει τήν διοικητική διαδικασία IV 29.479, ἡ ὁποία ἐκκρεμεῖ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς καί/ἤ

2) νά ἀναστείλει τήν ἐφαρμογή τῶν πράξεων, τῶν ὁποίων ἡ IBM ἀμφισβητεῖ τό κῦρος στήν κυρία προσφυγή καί/ἤ

3) νά διατάξει κάθε ἄλλο ἀναγκαῖο προσωρινό μέτρο.

Μέ τίς γραπτές παρατηρήσεις της ἐπί τῆς αἰτήσεως αὐτῆς, ἡ Ἐπιτροπή ἐζήτησε ἀπό τό Δικαστήριο νά τήν ἀπορρίψει καί νά καταδικάσει τήν IBM στά δικαστικά ἔξοδα. Ταυτόσημο αἴτημα ὑπέβαλε καί ἡ ἑταιρία Memorex.

Στήν ὑπόθεση 190/81

Μέ δικόγραφο, πού ἐπρωτοκολλήθη στίς 22 Ἰουνίου 1981, ἡ IBM ἤσκησε δεύτερη προσφυγή, μέ τήν ὁποία ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο:

1) νά ἀναγνωρίσει ὅτι ἡ Ἐπιτροπή, μή ἱκανοποιώντας τά αἰτήματα πού διετύπωσε ἡ IBM μέ τήν ἐπιστολή της τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου 1981, παρεβίασε τήν συνθήκη·

2) ἐπικουρικῶς, νά ἀκυρώσει τήν ἀπόφαση ἤ τίς ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, οἱ ὁποῖες ἐκοινοποιήθησαν στήν IBM μέ ἐπιστολή τῆς 13ης Ἀπριλίου 1981 τοῦ διευθυντοῦ τῆς διευθύνσεως IV B·

3) ἐπικουρικῶς, νά ἀναγνωρίσει ὅτι ἡ Κοινότης εἶναι ὑπεύθυνη γιά τήν ζημία πού προεκλήθη στήν IBM ἀπό καί ἐξ αἰτίας τῆς μή νομίμου κινήσεως καί συνεχίσεως τῆς διοικητικῆς διαδικασίας στήν ὑπόθεση IV 29.479, καθώς καί ἀπό τήν παράλειψη ἤ τήν ἄρνηση τῆς Ἐπιτροπῆς νά ἱκανοποιήσει τά αἰτήματα πού διετύπωσε ἡ IBM στίς 20 Φεβρουαρίου 1981 καί νά ὑποχρεώσει τήν Κοινότητα νά καταβάλει ἀποζημίωση·

4) νά καταδικάσει τήν Ἐπιτροπή καί/ἤ τήν Κοινότητα στά δικαστικά ἔξοδα.

Μέ χωριστό δικόγραφο, τό ὁποῖο ἐπρωτοκολλήθη στήν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου στίς 22 Ἰουνίου 1981, ἡ IBM ὑπέβαλε, κατ' ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων 185 καί 186 τῆς συνθήκης ΕΟΚ καί τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας τοῦ Δικαστηρίου, αἴτηση περί λήψεως ἀσφαλιστικῶν μέτρων, μέ τήν ὁποία ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο:

1) α) νά ἀναστείλει τήν ἐκκρεμή ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς διοικητική διαδικασία στήν ὑπόθεση IV 29.479 καί/ἤ

β) νά ἀναστείλει τήν ἐφαρμογή ἀπό τήν Ἐπιτροπή τῶν πράξεων, τίς ὁποῖες ἡ IBM προσέβαλε μέ τήν προσφυγή της, δεδομένου ὅτι ἡ Ἐπιτροπή παραλείπει ἤ ἀρνεῖται νά τίς ἀνακαλέσει καί/ἤ

γ) νά διατάξει κάθε ἄλλο ἀναγκαῖο προσωρινό μέτρο·

2) νά καταδικάσει τήν Ἐπιτροπή στά δικαστικά ἔξοδα.

Μέ διάταξη τοῦ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1981 ἔγινε ἐπίσης δεκτή ἡ

παρέμβαση τῆς Memorex SA στήν δεύτερη αὐτή διαδικασία ἀσφαλιστικῶν μέτρων, πρός ὑποστήριξη τῶν αἰτημάτων τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἐπιτροπή καί ἡ παρεμβαίνουσα ἐζήτησαν τήν ἀπόρριψη τῆς αἰτήσεως περί λήψεως ἀσφαλιστικῶν μέτρων καί τήν καταδίκη τῆς IBM στά δικαστικά ἔξοδα.

III — Ἰσχυρισμοί καί ἐπιχειρήματα τῶν διαδίκων

Στήν ὑπόθεση 60/81 R

Κατά τήν *προσφεύγουσα,* τά αἰτούμενα ἀσφαλιστικά μέτρα εἶναι ἀναγκαῖα πρός διασφάλιση τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Δικαστηρίου νά ἐκδώσει ἀπόφαση, ἡ ὁποία θά ἔχει πρακτικές συνέπειες, ὅταν θά ἀποφανθεῖ ἐπί τοῦ παραδεκτοῦ καί τοῦ βασίμου τῆς κυρίας προσφυγῆς. Εἶναι ἐξ ἴσου ἀναγκαῖα γιά νά ἀποτρέψουν τήν συνέχιση μιᾶς διαδικασίας, γιά τήν ὁποία δέν ὑπάρχει νόμιμη ἐξουσιοδότηση, γιά νά ἐμποδίσουν τήν συνέχιση τῆς παραβιάσεως τοῦ διεθνοῦς δικαίου, τό ὁποῖο δεσμεύει τήν Κοινότητα στό σύνολό της καί τέλος, γιά νά ἀποφύγει ἡ IBM πρόσθετη ζημία.

Ἡ *Ἐπιτροπή* ἀπαντᾶ, κατά πρῶτον, ἀμφισβητώντας τό παραδεκτό τῆς αἰτήσεως περί λήψεως ἀσφαλιστικῶν μέτρων, τό ἀπαράδεκτο τῆς ὁποίας ἀπορρέει, κατά τήν γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπό τό ἀπαράδεκτο τῆς κυρίας προσφυγῆς. Ἰσχυρίζεται ὅτι, ὅταν ἡ Ἐπιτροπή προβάλλει κατά μιᾶς προσφυγῆς ἀκυρώσεως ἔνσταση κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 91 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, ἐνδείκνυται νά ἀποφανθεῖ τό Δικαστήριο ἐπί τῆς ἐν λόγω ἐνστάσεως, πρίν ἀποφανθεῖ ἐπί τῆς αἰτήσεως περί λήψεως ἀσφαλιστικῶν μέτρων.

Ἡ Ἐπιτροπή, ἐπί πλέον, ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ προσφεύγουσα δέν ἠδυνήθη, οὔτε δύναται νά ἀποδείξει τόν ἀναγκαῖο καί ἐπείγοντα χαρακτῆρα τῶν μέτρων πού ζητεῖ. Ἡ ὑποχρέωση πού ἔχει νά ἀπαντήσει σέ μία γνωστοποίηση αἰτιάσεων, δέν ἀντιπροσωπεύει ἀπό καμμία ἄποψη ἀπειλή σοβαρῆς καί ἀνεπανόρθωτης ζημίας, ἱκανῆς νά δικαιολογήσει τήν ἀναστολή τῆς διοικητικῆς διαδικασίας, μέχρις ὅτου τό Δικαστήριο ἀποφανθεῖ ἐπί τῆς κυρίας προσφυγῆς. Ἐν συμπεράσματι, ζητεῖ τήν ἀπόρριψη τῆς αἰτήσεως.

Ἡ ἐπιχειρηματολογία τῆς *παρεμβαινούσης* συμπίπτει κατ' οὐσίαν μέ αὐτή τῆς Ἐπιτροπῆς, καταλήγει δέ σέ ταυτόσημο αἴτημα.

Στήν ὑπόθεση 190/81 R

Ἡ *προσφεύγουσα* διατείνεται ὅτι ἡ ἐν λόγω δεύτερη αἴτηση περί λήψεως ἀσφαλιστικῶν μέτρων ἀποβλέπει στήν λήψη τῶν ἰδίων ἀσφαλιστικῶν μέτρων μέ ἐκεῖνα, ἡ λήψη τῶν ὁποίων ἐζητήθη στήν ὑπόθεση 60/81 R καί ὅτι ἡ αἴτηση αὐτή στηρίζεται *mutatis mutandis* ἐπί τῶν ἰδίων ἰσχυρισμῶν, στούς ὁποίους καί παραπέμπει. Κατ' οὐσίαν, ζητεῖται νά διαταχθεῖ ἡ ἀναστολή τῆς διοικητικῆς διαδικασίας πού ἐκινήθη μέ τήν γνωστοποίηση αἰτιάσεων τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1980.

Ἡ *Ἐπιτροπή* καί ἡ *παρεμβαίνουσα* ἐπικαλοῦνται, κατ' οὐσίαν, τά ἴδια ἐπιχειρήματα μέ ἐκεῖνα πού προέβαλαν προηγουμένως.

IV — Προφορική διαδικασία

Οἱ διάδικοι, δεόντως κληθέντες, ἀγόρευσαν στήν διεξαχθεῖσα κατά τήν διαδικασία ἀσφαλιστικῶν μέτρων συζήτηση τῆς 6ης Ἰουλίου 1981.

Σκεπτικό

1 Οἱ αἰτήσεις στίς ὑποθέσεις 60/81 R καί 190/81 R ἔχουν τό ἴδιο ἀντικείμενο· συνεπῶς, ἐνδείκνυται νά συνεκδικασθοῦν καί νά ἐκδοθεῖ ἐπ' αὐτῶν μία μόνο διάταξη.

2 Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 185 τῆς συνθήκης, οἱ προσφυγές πού ἀσκοῦνται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου δέν ἔχουν ἀνασταλτικό ἀποτέλεσμα. Τό Δικαστήριο ὅμως δύναται, ἄν κρίνει ὅτι ἐπιβάλλεται ἀπό τίς περιστάσεις, νά διατάξει τήν ἀναστολή ἐκτελέσεως τῆς προσβαλλομένης πράξεως. Ἐπίσης, δύναται, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 186 τῆς συνθήκης, νά διατάξει τά ἀναγκαῖα προσωρινά μέτρα.

3 Κατά τό ἄρθρο 83 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, ἡ ἀναστολή ἐκτελέσεως καί ἡ ἀπόφαση μέ τήν ὁποία διατάσσεται ἡ λήψη προσωρινῶν μέτρων προϋποθέτουν τήν ὕπαρξη περιστατικῶν πού θεμελιώνουν τό ἐπείγον τῆς ὑποθέσεως καί λόγων πού δικαιολογοῦν, ἐκ πρώτης ὄψεως, τήν λήψη τέτοιων μέτρων.

4 Ἀπό τήν παγία νομολογία τοῦ Δικαστηρίου προκύπτει ὅτι μέτρα τοῦ εἴδους αὐτοῦ, δέν δύνανται νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψη, παρά μόνο ἄν τά προβαλλόμενα νομικά καί πραγματικά γεγονότα δικαιολογοῦν, ἐκ πρώτης ὄψεως, τήν λήψη τους. Ἐπί πλέον, πρέπει νά συντρέχει ἐπείγουσα περίπτωση ὑπό τήν ἔννοια ὅτι εἶναι ἀνάγκη νά ληφθοῦν καί νά ἀναπτύξουν τά ἀποτελέσματά τους πρό τῆς ἐκδόσεως δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπί τῆς οὐσίας, ὥστε ὁ αἰτῶν αὐτά διάδικος νά ἀποφύγει σοβαρή καί ἀνεπανόρθωτη βλάβη· τέλος, πρέπει νά εἶναι προσωρινά, ὑπό τήν ἔννοια ὅτι δέν προδικάζουν τήν ἀπόφαση ἐπί τῆς οὐσίας.

5 Πρός ὑποστήριξη τῶν αἰτήσεών της ἡ προσφεύγουσα ἰσχυρίζεται, κυρίως, ὅτι ἡ ἀναστολή ἐκτελέσεως δικαιολογεῖται, διότι ἄλλως:

α) ἡ IBM θά ὑποχρεωθεῖ νά ἀμυνθεῖ ἐπί γνωστοποιήσεως αἰτιάσεων, τήν ὁποία ἐκοινοποίησε ἡ Ἐπιτροπή χωρίς νόμιμη ἐξουσιοδότηση·

β) ἡ Ἐπιτροπή θά λάβει τήν ἄδεια νά συνεχίσει τίς ἐνέργειές της κατά παράβαση τῶν ἀρχῶν τοῦ διεθνοῦς δικαίου πού τήν δεσμεύουν·

γ) ἡ IBM θά ὑποχρεωθεῖ νά ἀμυνθεῖ ἐπί γνωστοποιήσεως αἰτιάσεων, ἡ ὁποία εἶναι τόσο ἀσαφής καί δυσνόητη, ὥστε ἐπιτρέπει τήν προβολή τῆς *excertio obscuri libelli* καί τήν ἐπίκληση τῆς μή τηρήσεως τῶν κανόνων διαδικασίας πού ἐγγυῶνται τόν σεβασμό τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀμυνομένου.

6 Ἡ ἐπιχειρηματολογία τῆς προσφευγούσης ἰσοδυναμεῖ, κατ' οὐσίαν, μέ τόν ἰσχυρισμό ὅτι οἱ προσβαλλόμενες στήν κυρία δίκη πράξεις βαρύνονται μέ τόσο σοβαρά καί προφανῆ ἐλαττώματα, ὥστε οἱ πράξεις αὐτές νά ἐμφανίζονται, ἤδη ἐκ πρώτης ὄψεως, ὡς στερούμενες οἱασδήποτε νομίμου βάσεως, συνιστοῦν δέ στήν πραγματικότητα αὐτό, τό ὁποῖο στό διοικητικό δίκαιο ὁρισμένων Κρατῶν μελῶν χαρακτηρίζεται ὡς αὐθαιρεσίες τῆς διοικήσεως (voies de fait administratives). Ἡ φύση καί ἡ σοβαρότης τῶν ἐν λόγω παρανομιῶν συνεπάγονται, ἀφ' ἑαυτῶν, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο καί ἐπεῖγον νά τεθεῖ ἀμέσως τέρμα σέ καταστάσεις τοῦ εἴδους αὐτοῦ καί ὅτι ὁ δικαστής, πρός τόν ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση, ἔχει ἁρμοδιότητα πρός τοῦτο.

7 Χωρίς νά προδικάζεται τό παραδεκτό ἤ τό βάσιμο τῶν προσφυγῶν στήν κυρία δίκη, οἱ προσβαλλόμενες πράξεις δέν ἐμφανίζονται, ἐν ὄψει τῶν αἰτιάσεων πού στρέφονται κατ' αὐτῶν, ὡς πράξεις, ἀπό τίς ὁποῖες ἐλλείπει ἀκόμη καί ἡ ἐπίφαση νομιμότητος, ὥστε νά πρέπει, ὡς ἐκ τούτου, νά ἀνασταλεῖ ἀμέσως ἡ ἐκτέλεσή τους.

8 Συνεπῶς, ἐναπόκειται στόν προσφεύγοντα νά ἀποδείξει τήν ἀνάγκη καί τό ἐπεῖγον λήψεως τῶν αἰτουμένων μέτρων πρός τόν σκοπό νά ἀποφύγει σοβαρή καί ἀνεπανόρθωτη βλάβη.

9 Πάντως, οἱ ἐπικαλούμενοι ἀπό τήν προσφεύγουσα νομικοί καί πραγματικοί ἰσχυρισμοί δέν εἶναι ἱκανοί νά ἀποδείξουν τήν ὕπαρξη τῶν ἐν λόγω περιστάσεων. Οἱ προσβαλλόμενες μέ τίς δύο κύριες προσφυγές πράξεις συνιστοῦν, πράγματι, μέτρα ἐρεύνης καί ἐξετάσεως, τά ὁποῖα προηγοῦνται τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς περί τοῦ ἄν ἡ προσφεύγουσα εἶναι ἤ ὑπῆρξε ἔνοχος συμπεριφορᾶς ἀπαγορευομένης ἀπό τό ἄρθρο 86 τῆς συνθήκης.

10 Ἡ διεξαγωγή μιᾶς διοικητικῆς διαδικασίας τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ἡ ὁποία ἔχει ὀργανωθεῖ, ὅπως ἐτόνισε τό Δικαστήριο ἐπανειλημμένως, πρός τόν σκοπό νά ἐπιτρέψει στίς ἐπιχειρήσεις νά γνωστοποιήσουν τίς ἀπόψεις τους καί νά διαφωτί-

σουν τήν Ἐπιτροπή, δέν συνεπάγεται γιά τήν προσφεύγουσα καμμία ἄλλη ὑποχρέωση ἐκτός τῆς ὑποχρεώσεως νά συμμετάσχει στήν διεξαγωγή τῆς ἐν λόγω διαδικασίας, προκειμένου νά ὑπερασπισθεῖ τά δικαιώματά της. Ἡ ὑποχρέωση αὐτή δέν εἶναι τέτοιας φύσεως ὥστε νά τῆς προξενήσει, οὔτε ὅσον ἀφορᾶ τήν ἔννομή της κατάσταση οὔτε ὅσον ἀφορᾶ τά συμφέροντά της, σοβαρή καί ἀνεπανόρθωτη βλάβη, ἱκανή νά δικαιολογήσει τά αἰτούμενα μέτρα.

11 Ἀπό τό σύνολο τῶν προηγουμένων σκέψεων, προκύπτει ὅτι οἱ αἰτήσεις πρέπει νά ἀπορριφθοῦν.

Ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

12 Στό παρόν στάδιο, πρέπει νά γίνει ἐπιφύλαξη ὡς πρός τά δικαστικά ἔξοδα.

Διά ταῦτα

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ἀποφαινόμενος προσωρινῶς

διατάσσει:

1) Ἀπορρίπτει τίς αἰτήσεις λήψεως προσωρινῶν μέτρων.

2) Ἐπιφυλάσσεται ὡς πρός τά δικαστικά ἔξοδα, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐξόδων τῆς παρεμβάσεως.

Ἐκρίθη καί ἐδημοσιεύθη στό Λουξεμβοῦργο στίς 7 Ἰουλίου 1981.

Ὁ γραμματεύς

A. Van Houtte

Ὁ πρόεδρος

J. Mertens de Wilmars